

”אחרון המאהבים הלוהטים” מאת ניל סיימון

דמות: בארני

בסדר! בסדר, כולנו לא שווים כלום.
כולנו בני אדם לא ישרים, חסרי רגשות, אטומים ורקובים. כולנו אנשים
חולים, מפלצתיים ומגעילים.
אין לך מושג בכלל. אין לך טיפת מושג כמה מזוהם ומכוער אני באמת
עמוק בפנים.
את חושבת שאת האישה הראשונה שהבאתי לפה? הה!
רוצה לשמוע על איליין, אישה ממוצא פולני שהתחלתי איתה במסעדה
שלי? אישה נשואה, שתיינית, מעשנת ומשתעלת שממש התחננה שאני
אקרע מעליה את הבגדים... ואת יודעת מה קרה? כלום, ג'נט. כלום לא
קרה. מפני שאני חיפשתי משהו יפה, משהו מכובד.
רוצה לשמוע על בובי, זמרת מועדונים מובטלת ופסיכופטית שטייקון
מלונאות חטף לה את הכלב וששוכבת עם מורה נאצי לפיתוח קול? ישבתי
איתה כאן ועישנתי מריחואנה ושרתי להיטים ממצעד הפזמונים... ואת
יודעת מה קרה? כלום, ג'נט. כלום לא קרה. מפני שאני חיפשתי משהו
יפה, משהו מכובד...
ואז הזמנתי אותך. אישה שביום חמישי שעבר תפסה אותי והצמידה
אותי לשולחן. כשחזרתי הביתה היו לי כתמי מיונו על הגב. וכשאת באה
הנה, מה את עושה? יושבת ובולעת כדורים ולא נפרדת לדקה מהארנק
המחורבן שלך. ושוב לא קרה כלום, ג'נט. שום דבר. מפני שאני חיפשתי
משהו יפה, משהו מכובד. טוב, אז אני גמרתי עם זה, לעזאזל. גמרתי
לחפש משהו יפה ומכובד כי לא קיים דבר כזה.
את צודקת, ג'נט, כולנו לא שווים כלום. לא נשארו יותר אנשים הגונים,
עדינים ואוהבים בעולם. כולנו מפלצות מושחתות, חרמניות ומבחילות.
אבל אם אנחנו אשמים, ג'נט, בואי לפחות נבצע את הפשע. אם אנחנו
מושחתים, בואי נראה קצת שחיתות. אם אנחנו יצורים מגונים, בואי
נעשה כמה מעשים מגונים לתפארת!